

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over berigtigelse af faktuelle fejl

Mediets pligt til af egen drift at rette urigtige faktiske oplysninger – Pressenævnets praksis efter medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 23 afgørelser · 2016-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler Pressenævnets praksis om mediernes pligt til af egen drift at berigtige urigtige meddelelser af faktisk karakter – en pligt, der følger af god presseskik efter medieansvarslovens § 34 og de vejledende reglers afsnit A, og som er adskilt fra den enkeltes ret til genmæle. Gennemgangen viser, hvad Pressenævnet gentagne gange lægger vægt på, når det vurderer, om en rettelse er sket rettidigt (snarest), tydeligt og på mediets eget initiativ, og hvordan dokumentationskravet trækker mod kritik, når mediet ikke kan underbygge skadelige faktiske påstande. Endelig belyses sagsgangen ved Pressenævnet og samspillet med domstolenes parallelle behandling af redaktøransvar og ærekrænkelser.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Medierne skal AF EGEN DRIFT berigtige urigtige meddelelser af faktisk karakter, så snart de får kendskab til fejl af betydning – uden at afvente, at den omtalte selv kræver genmæle (de vejledende reglers punkt A.7).
- 02** Pressenævnet kræver, at berigtigelsen sker uden unødigt ophold; en korrespondance med klageren om rettelsens nøjagtige ordlyd fritager ikke mediet for pligten til at rette fejlen hurtigt.
- 03** Pressenævnet kræver, at berigtigelsen er tydelig: på digitale platforme er det normalt ikke nok stiltiende at rette inde i den oprindelige artikel – der skal som udgangspunkt bringes en SÆRSKILT meddelelse i nyhedsstrømmen om rettelsen.
- 04** Pressenævnet accepterer, at en hurtig og loyal rettelse af en mindre, ikke-skadelig fejl kan fjerne grundlaget for kritik.
- 05** Pressenævnet afviser at lade et tilbud om interview eller rettelse EFTER offentliggørelsen træde i stedet for den rettidige kontrol og forelæggelse forud for offentliggørelsen.
- 06** Jo mere agtelsesforringende og skadelig en oplysning er, desto strengere er kravene til mediets research; manglende dokumentation for skadelige faktiske påstande trækker mod kritik og udløser ofte en berigtigelsespligt.
- 07** Pressenævnet kan udtale kritik og i medfør af medieansvarslovens § 49 pålægge offentliggørelse, men kan ikke idømme straf, erstatning eller godtgørelse – det hører under domstolene.

08 Berigtigelsespligten (mediets egen pligt efter god presseskik, § 34) er retligt adskilt fra den enkeltes genmæleret (§ 36), der først udløses af en anmodning fra den krænkede.

Berigtigelsespligten: § 34, god presseskik og de vejledende reglers afsnit A

Mediets pligt til at rette urigtige faktiske oplysninger hviler ikke på en udtrykkelig paragraf, men på generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#): massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det nærmere indhold af »god presseskik« fastlægges af de *Vejledende regler for god presseskik*, der er optaget som bilag til loven og udarbejdet af mediebranchen selv.

Reglernes afsnit A om »Korrekte meddelelser« rummer både kontrolpligten og selve berigtigelsespligten:

- **Punkt A.1** – kontrolpligten: »så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte«.
- **Punkt A.3** – skærpet efterprøvelse: »Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende«.
- **Punkt A.7** – berigtigelsen: rettelse af urigtige meddelelser skal ske på mediets **eget initiativ**, **så snart** man får kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser, og i en form, der giver læserne klar mulighed for at opdage rettelsen.

Det er punkt A.7, der bærer den egentlige berigtigelsespligt. Pressenævnet anvender standarden direkte som målestok; i kendelsen af 23. januar 2026 ([Pressenævnets kendelse af 23. januar 2026 \(Se og Hør\)](#)) formulerede nævnet kravet sådan:

»Pressenævnet vurderer, at dette ikke lever op til kravet om at berigtige urigtige meddelelser, så snart man får kendskab til fejl af betydning.«

At pligten er mediets egen – og ikke afhænger af, om den omtalte beder om en rettelse – fremgår tydeligt af, at Se og Hør i kendelsen af 19. september 2024 ([2024-02246](#)) selv påberåbte sig punkt A.7's ordlyd om, at berigtigelse »skal finde sted på mediets eget initiativ«.

Forarbejderne understøtter denne konstruktion. [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar, s. 322](#) anbefalede generalklausulen som »en retlig standard«, hvis nærmere indhold skulle udfyldes af de presseetiske regler og af klageorganets praksis, og [s. 295](#) beskriver afsnit A om »Korrekte meddelelser« som kernen i beskyttelsen mod urigtige meddelelser.

Afgrænsning. Berigtigelsespligten er mediets *egen* pligt efter presseskikken. Den skal holdes adskilt fra den enkeltes *ret til genmæle* efter [§ 36, stk. 1](#), der først udløses af en anmodning fra den krænkede og er underlagt egne betingelser – se den særskilte oversigt om [genmæle](#). Spørgsmål om overskrifters og vinklingers dækning behandles under [rubrik, dækning og vinkling](#), og god presseskik i bredere forstand under [god presseskik](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		23.01.2026
	Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager		19.09.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelse: en retlig standard og to slags »egen drift«

Pressenævnet prøver klager over berigtigelse inden for rammerne af en retlig standard, ikke en præcis lovregel. Det betyder, at nævnet udøver et **konkret skøn** i hver sag. [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet, s. 313](#) fremhæver, at nævnet »gennemfører et individuelt skøn over elementerne i hver enkelt klagesag«, og at end ikke princippet om forudgående forelæggelse kan betragtes som »et uomgængeligt krav«:

»Der kan således ikke generelt siges at være indført nogen grundfæstet norm i kraft af Pressenævnets praksis.«

Nævnets prøvelseskompetence er afgrænset i [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#) til at afgøre, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der skal bringes genmæle. Nævnet kan **ikke** tage stilling til, om straffelovens injurieregler er overtrådt, eller tilkende straf, erstatning eller godtgørelse – det fremhæves også i [Betænkning nr. 1573/2020 \(Ytringsfrihedskommissionen\), s. 157](#).

To begreber må ikke forveksles. Topicen handler om *mediets* pligt til af egen drift at berigtige. Det er noget andet end *Pressenævnets* adgang til at optage en sag »af egen drift« efter [§ 44, stk. 2](#). Nævnets egen-drift-kompetence er snæver og kræver, at sagen er af »væsentlig eller principiel betydning«, og at et flertal af samtlige medlemmer stemmer for. I [16-70-00921](#) afviste nævnet at tage en påstået faktuel fejl i DR Detektor op af egen drift, da den klageberettigede ikke selv ønskede sagen behandlet, og den ikke var principiel. I [2019-80-0278](#) tilføjede nævnet, at det netop *ikke* bør behandle sager af egen drift, hvis der er »væsentlig tvivl om de faktiske forhold (faktum)«.

Når nævnet selv begår fejl i en kendelse, er det undergivet officialmaksimen og retter den. I [2018-80-0118](#) foretog nævnet »visse sproglige berigtigelser« i en tidligere kendelse, men fandt, at berigtigelsen ikke var af væsentlig betydning og derfor ikke kunne føre til genoptagelse.

LOV	Medieansvarsloven § 43, stk. 1	Medieansvarsloven § 44, stk. 2	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afvisning af anmodning om behandling af egen drift vedrørende TV 2's dækning af valgpåvirkning 03.04.2019 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om digital sletning af artikel om erhvervskonkurs 26.05.2018 Pressenævnet · Afslag på anmodning om behandling af klage over DR Detektor af egen drift 02.03.2016		

Hvad Pressenævnet lægger vægt på: rettidighed – af egen drift og snarest

Den faktor, der oftest afgør udfaldet, er **hvor hurtigt** mediet handlede, efter at det fik kendskab til fejlen. Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om berigtigelsen skete »så snart« kendskabet til fejlen indgik, jf. punkt A.7.

I [2022-80-0937](#) blev Sjællandske gjort opmærksom på en faktuel fejl samme dag som offentliggørelsen (17. november), men rettede først digitalt den 23. november og i den trykte avis den 12. december. Nævnet udtalte kritik:

»Dette lever ikke op til kravet i medieansvarsloven om at berigtige fejl af betydning så snart, kendskabet til dem indgår.«

Selv en forsinkelse på få dage kan være for lang. I [Pressenævnets kendelse af 23. januar 2026 \(Se og Hør\)](#) blev mediet gjort opmærksom på en forkert oplysning om et ægteskab den 7. maj, men rettede først den 9. maj. Nævnet fastslog, at en igangværende korrespondance om rettelsens ordlyd ikke kunne undskylde forsinkelsen:

»Det forhold, at der var en korrespondance om rettelsens ordlyd, fritog ikke mediet for pligten til at rette fejlen hurtigere.«

At mediet var i besiddelse af de korrekte oplysninger forud for offentliggørelsen skærper både kontrolsvigtet og forventningen om hurtig rettelse. I [2023-80-0987](#) havde NORDJYSKE skriftligt fået de korrekte opsigelsestal før tryk; den digitale rettelse skete først fra 27. februar til 22. marts, hvilket nævnet fandt for langsomt. At en fejl er rettet *flere gange* uden tilstrækkelig kontrol kan være skærpende: i [15-70-00870](#) bragte Sjællandske Medier for anden gang den fejlagtige oplysning, at klageren var dømt for hacking (han var frifundet), og at avisen allerede i 2014 var kritiseret for samme fejl, vejede skærpende – selv om der senere blev bragt en rettelse.

Modsat fjerner en hurtig og loyal rettelse af en mindre, ikke-skadelig fejl grundlaget for kritik. I [2020-80-0465](#) havde Vejle Amts Folkeblad fejlagtigt omtalt klageren som »bilist« i stedet for »passager«, men da fejlen blev rettet hurtigt og ikke i sig selv var skadelig (klageren var ikke navngivet), fandt nævnet ikke anledning til kritik.

Sag	Faktuel fejl	Kendskab → berigtigelse	Udfald
2022-80-0937 (Sjællandske)	urigtig påstand om LLO-advarsel	samme dag → digitalt 6 dage / trykt ca. 3½ uge	Kritik
2023-80-0987 (- NORDJYSKE)	forkerte opsigelsestal (havde korrekte før tryk)	digital rettelse efter ca. 3 uger	Kritik
Se og Hør 2026	forkert ægteskab	7. maj → 9. maj (2 dage)	Kritik
2024-02246 (Se og Hør)	dømt for vold mod eks (forkert)	rettet i artiklen < 1 time, men ingen særskilt nyhed	Kritik
2020-80-0465 (Vejle Amts Folkeblad)	»bilist« i stedet for passager	rettet hurtigt, ikke skadelig	Ingen kritik

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab	23.01.2026
Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	19.09.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	24.08.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse	02.05.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Vejle Amts Folkeblad for brug af citater fra sociale medier efter ulykke	25.04.2020
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	05.02.2016

Hvad Pressenævnet lægger vægt på: berigtigelsens tydelighed og placering

Det er ikke nok at *rette* fejlen – rettelsen skal være **tydelig**, så læserne får »klar mulighed for at blive opmærksom på« den, jf. punkt A.7. Pressenævnet har udviklet et fast mønster for digitale medier: en stiltiende rettelse inde i den oprindelige artikel er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig, fordi de læsere, der allerede har set den oprindelige (forkerte) version, ikke kan forventes at vende tilbage.

I [2024-02246](#) havde Se og Hør rettet selve artiklen hurtigt, men nævnet udtalte alligevel kritik for **utilstrækkelig rettelse**, fordi der ikke blev bragt en særskilt nyhed om rettelsen i den løbende nyhedsstrøm:

»Nævnet vurderer, at læsere af den oprindelige artikel ikke kan forventes at klikke ind på samme artikel igen for at opdage rettelsen.«

Samme krav stillede nævnet i [2023-80-0987](#): selv om NORDJYSKE bragte rettelser, var berigtigelsen utilstrækkelig, bl.a. fordi der ikke blev bragt en særskilt nyhed om, at artiklen var rettet.

At **afvise** at berigtige en misvisende oplysning er i sig selv kritisabelt. I [Pressenævnets kendelse af 4. oktober 2025 \(Bornholms Tidende\)](#) brugte avisen ordet »falsk« om en rapport uden dækning; nævnet vægtede udtrykkeligt, at avisen »afviste at berigtige dette efterfølgende«, og udtalte kritik bl.a. for den manglende berigtigelse af overskriften.

Kravet om et **retvisende samlet indtryk** rækker videre end ren urigtighed. I [Pressenævnets kendelse af 27. august 2025 \(Radio IIII\)](#) udtalte nævnet kritik, fordi mediet havde *udeladt* en parts forklaring:

»Nævnet har lagt vægt på, at udeladelsen af oplysningerne om, at selskabet har oplyst, at der er tale om en fejl, kan give læserne et indtryk af, at der fra selskabets side var tale om en bevidst handling.«

Og i [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025 \(Fyens Stiftstidende\)](#) blev en faktaboks kritiseret, fordi den fik det til at fremstå, som om to politikere havde rejst et bestemt spørgsmål, »hvilket der ikke er dækning for i deres udtalelser«. Faktabokse vurderes altså efter samme krav til faktuel korrekthed som brødteksten.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Kritik for misvisende faktaboks om kommunale midler i klubkasse	31.10.2025
Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Radio IIII for utilstrækkelig gengivelse af kildes forklaring	27.08.2025
Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	19.09.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	24.08.2023

Dokumentations- og beviskravet: skadelige oplysninger og bevisbyrden

§ 5

Berigtigelsespligten hænger tæt sammen med dokumentationskravet. Pressenævnet lægger vægt på, at **jo mere skadelig og agtelsesforringende** en faktisk oplysning er, desto strengere er kravene til mediets research og dokumentation (punkt A.1 og A.3). Kan mediet ikke dokumentere en skadelig faktisk påstand, trækker det mod kritik – og pligten til at berigtige aktualiseres.

Manglende dokumentation var udslagsgivende i [2019-80-0282](#): Lokalavisen Aarhus efterlod et indtryk af, at det var et faktum, at antallet af fejl i hjemmeplejen var stigende, men erkendte selv at mangle dokumentation herfor. Da der ikke var »dækning for de faktuelle konstateringer«, udtalte nævnet kritik.

Ved alvorlige beskyldninger sker efterprøvelsen først og fremmest ved **forelæggelse** for den, det vedrører. I [Pressenævnets kendelse af 28. oktober 2025 \(JydskeVestkysten\)](#) var påstande om våbentræning og bandelignende struktur »af så alvorlig og faktisk karakter«, at de skulle have været forelagt – og da det ikke skete, var god presseskik tilsidesat. Tilsvarende i [Pressenævnets kendelse af 4. oktober 2025 \(Bornholms Tidende\)](#), hvor en alvorlig ekspertvurdering ikke var forelagt den udsatte part.

Nævnet placerer **bevisbyrden** for, at mediet har gjort en tilstrækkelig indsats for kontakt, hos mediet. I [Pressenævnets kendelse af 27. november 2024 \(Sjællandske Nyheder\)](#) havde mediet bragt en udokumenteret beskyldning om hashdyrkning; nævnet fandt, at et enkelt opslag i folkeregisteret ikke var nok, og at et **tilbud om interview EFTER offentliggørelsen** ikke kunne erstatte den rettidige forelæggelse:

»Et tilbud om interview efter offentliggørelse kan ikke erstatte kravet om rettidig forelæggelse.«

De samme krav genfindes i [Pressenævnets kendelse af 27. marts 2025 \(Magasinet Ridehesten\)](#), hvor skadelige faktiske oplysninger om priser i et læserbrev skulle have været forelagt, uanset læserbrevets vide rammer for frisprog.

Når mediet derimod bygger på en troværdig myndighedskilde og **retter, så snart kilden selv berigtiger**, overholdes reglerne. I [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025 \(Frihedsbrevet\)](#) fandt nævnet, at mediet havde rimelig grund til at stole på en kommunal opgørelse, og at de presseetiske regler var overholdt, »da mediet rettede tallene, efter kommunen selv berigtigede dem« – kritikken i sagen angik alene en urimelig kort svarfrist, ikke faktatjekket.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for urimelig kort svarfrist i kompleks sag	31.10.2025
	Pressenævnet · JydskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, ufremførte beskyldninger i faktaboks.	28.10.2025
	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Magasinet Ridehesten for manglende forelæggelse af anklager mod dyrlægeklinik	27.03.2025
	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	27.11.2024
	Pressenævnet · Lokalavisen Aarhus får kritik for udokumenterede påstande om stigning i fejl i hjemmeplejen	16.10.2019

§ 6 Klagebehandling, frister og sanktion ved Pressenævnet

En klage over manglende eller mangelfuld berigtigelse kan rettes enten til mediet selv eller direkte til Pressenævnet. Klagefristen er **12 uger** efter offentliggørelsen, jf. [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#); fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger ved en ændring af medieansvarsloven i 2013 (i kraft 1. januar 2014). For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen efter [§ 34, stk. 3](#) altid først indgives til mediet selv.

Nævnets kompetence følger af [§ 43, stk. 1](#): det afgør, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der skal bringes genmæle. Formanden kan afvise klager, der åbenbart falder uden for kompetencen eller er åbenbart grundløse, klager fra personer uden retlig interesse, og klager indgivet for sent. At kompetencen er afgrænset, ses i [kendelse af 23. december 2023 \(Politiken\)](#), hvor nævnet afviste at tage stilling til straffelovsovertrædelser og offentlighedsloven, og i [kendelse af 22. januar 2026 \(Fiskeri Tidende\)](#), hvor klagen over mediets hjemmeside blev afvist, fordi den ikke var tilmeldt Pressenævnet – kun den trykte udgave kunne prøves.

Sagsbehandlingen er hurtig. Efter [§ 46](#) skal sager fremmes mest muligt; svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen afgøres på det foreliggende grundlag. Et medlem, der er tilknyttet det indklagede medie, er inhabilt, jf. [§ 47](#).

Retsvirkningen er central for forståelsen af nævnets praksis: Pressenævnet kan udtale kritik og efter [§ 49](#) pålægge redaktøren snarest muligt at offentliggøre kendelsen på en fremtrædende måde uden kommenterende tilføjelser. Nævnet kan derimod ikke idømme straf, erstatning eller godtgørelse. Selv ved konstateret kritik kan nævnet undlade at pålægge offentliggørelse, hvis mediet selv har rettet op – i [kendelse af 28. oktober 2025 \(JyskeVestkysten\)](#) fritog nævnet mediet for offentliggørelse, fordi faktaboksen var fjernet, klageren var tilbudt at kommentere, og der var bragt en særskilt beklagelse. De nærmere regler om sanktion og offentliggørelse behandles i oversigten om [Pressenævnets sanktion og offentliggørelse](#).

Selve berigtigelsesnormen (§ 34 sammenholdt med de vejledende regler) er uændret; der er ingen vedtagne, men ikke-konsoliderede ændringer til § 34 eller § 36. En ændring fra 2018 (i kraft 2019) udvider alene kredsen af omfattede medier til elektroniske nyhedsmedier, der modtager redaktionel produktionsstøtte, så disse automatisk er omfattet uden anmeldelse – det berører hvilke medier en berigtigelsesklage kan rettes imod, ikke selve pligtens indhold.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 46](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Fiskeri Tidende for faktatjek af formands udtalelser om markedsandele 22.01.2026

Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for dækning af politianmeldelse om omfattende chikane 23.02.2024

Pressenævnet · Politiken frifundet af Pressenævnet i sag om dækning af projekt om kvindedrab 23.12.2023

Samspillet med domstolene: berigtigelse, mortifikation og redaktøransvar

§ 7

Pressenævnet og domstolene udgør to parallelle spor, der kan køre samtidig. Nævnet afgør spørgsmål om god presseskik og genmæle og kan ikke tilkende erstatning; domstolene behandler ærekrænkelser efter straffeloven (sigtelser efter [§ 267](#) og [§ 268](#)), mortifikation efter [§ 270](#) samt godtgørelse efter [Erstatningsansvarsloven § 26](#). Denne arbejdsdeling beskrives også i [Betænkning nr. 1563/2017 \(Straffelovrådet\)](#), s. 34.

Konkurskarantæne-sagskomplekset illustrerer samspillet. I byretten ([BS-25045/2018-KOL](#)) var medierne forinden blevet kritiseret af Pressenævnet på enkelte punkter (bl.a. brug af ordet »hovedskurken« og manglende forelæggelse), men retten frifandt alligevel for ærekrænkelse, fordi de stærke vendinger var vurderinger (value judgments) med tilstrækkeligt faktuel grundlag. Retten understregede samtidig, at det netop er Pressenævnet – ikke domstolene – der kan pålægge berigtigelse/genmæle:

»Kompetencen til at pålægge et medie at give genmæle tilkommer Pressenævnet i henhold til Medieansvarsloven § 40. Da Pressenævnet ikke var part i sagen, og retten ikke havde kompetence til at give genmæle, blev Sagsøgte frifundet.«

Vestre Landsret stadfæstede frifindelsen ([BS-27184/2020-VLR](#)) med vægt på pressens vidtgående ytringsfrihed som offentlighedens kontrolorgan, sammenholdt med, at der forelå et tilstrækkeligt faktuel grundlag. Sagsparret viser, at en kritik fra Pressenævnet og en domstolsafgørelse kan trække i hver sin retning, fordi de prøver forskellige normer.

Redaktøransvaret er domstolenes domæne. Efter [Medieansvarsloven § 27, stk. 2](#) er redaktøren medansvarlig for indholdet, og medieansvarsloven indeholder et særligt – til dels objektivt – redaktøransvar, jf. [Betænkning nr. 1563/2017, s. 34](#). I byretsdommen [SS-5722/2024-ODE](#) blev en ansvarshavende redaktør og en journalist tiltalt efter mediernes ansvarsregler, men frifundet efter en samlet afvejning af ytringsfrihed og privatliv.

Højesteret har ikke i det tilgængelige materiale taget stilling specifikt til den presseetiske berigtigelsespligt; spørgsmålet om urigtige faktiske oplysninger i medierne afgøres ved domstolene som ærekrænkelse/mortifikation og erstatning, mens selve berigtigelses- og genmælekompetencen er henlagt til Pressenævnet.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 26

Medieansvarsloven § 27, stk. 2

Medieansvarsloven § 40

Straffeloven § 267

PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens dom i sag om ærekrænkelse i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	10.03.2022
	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	30.04.2025
	Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed	17.06.2020

§ 8 Sammenfatning: berigtigelse som mediets egen pligt

Pressenævnets praksis tegner et klart og stabilt billede af berigtigelsespligten efter [Medieansvarsloven § 34](#) og de vejledende reglers punkt A.7:

- **Initiativet ligger hos mediet.** Pligten udløses, så snart redaktionen får kendskab til en fejl af betydning – uafhængigt af, om den omtalte kræver genmæle.
- **Rettidighed afgør ofte sagen.** Forsinkelser på dage til uger fører til kritik ([2022-80-0937](#), [Se og Hør 2026](#)), mens en hurtig rettelse af en bagatelagtig fejl kan fjerne grundlaget for kritik.
- **Tydelighed kræver mere end en stille rettelse.** På nettet skal der normalt en særskilt meddelelse til, så de oprindelige læsere kan opdage rettelsen ([2024-02246](#)).
-

Skadelighed skærper kravene. Jo mere agtelsesforringende oplysningen er, desto strengere er research- og dokumentationskravet, og desto mindre rum er der for at undlade berigtigelse ([kendelse af 28. oktober 2025 \(JydskeVestkysten\)](#)).

- **Nævnet kan kun udtale kritik og pålægge offentliggørelse** efter [§ 49](#); straf, erstatning og mortifikation hører under domstolene.

Berigtigelsespligten skal holdes adskilt fra de nærtliggende emner: den enkeltes ret til [genmæle](#) efter §§ 36-40, vurderingen af [rubrik](#), [dækning og vinkling](#), [god presseskik](#) i bredere forstand og reglerne om [Pressenævnets sanktion og offentliggørelse](#). For den, der er ramt af en urigtig oplysning, er berigtigelsen ofte den hurtigste og mest effektive oprejsning – men den forudsætter, at mediet selv lever op til pligten, eller at Pressenævnet konstaterer, at det ikke er sket.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		23.01.2026
	Pressenævnet · JydskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, ufremførte beskyldninger i faktaboks.		28.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse		02.05.2023

REFERENCE Lovgrundlag 5 paragraffer

Medieansvarsloven § 27	stk. 2	Medieansvarsloven § 34	stk. 1
Medieansvarsloven § 36	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 1
Medieansvarsloven § 49			

MATERIALE Citerede afgørelser 23 afgørelser

LANDSRETTE	· ANKEINSTANS	1
10.03.2022	Landsrettens dom i sag om ærekrænkelser i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	2679-3192
BYRETTE	· FØRSTE INSTANS	2
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
17.06.2020	Frifindelse i sag om ærekrænkelser: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	2595-3091
PRESSENÆVNET	· NÆVN / KLAGEINSTANS	20
23.01.2026	Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab	W20260914225
22.01.2026	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Fiskeri Tidende for faktatjek af formands udtalelser om markedsandele	W20260913625

31.10.2025	Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for urimelig kort svarfrist i kompleks sag	W20251005925
31.10.2025	Kritik for misvisende faktaboks om kommunale midler i klubkasse	W20251006325
28.10.2025	JydskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, udfremførte beskyldninger i faktaboks.	W20251004925
04.10.2025	Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	W20250995825
27.08.2025	Pressenævnet udtaler kritik af Radio IIII for utilstrækkelig gengivelse af kildes forklaring	W20250986325
27.03.2025	Pressenævnet udtaler kritik af Magasinet Ridehesten for manglende forelæggelse af anklager mod dyrlægeklinik	
27.11.2024	Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	
19.09.2024	Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	
23.02.2024	Pressenævnet frifinder medie for dækning af politianmeldelse om omfattende chikane	
23.12.2023	Politiken frifundet af Pressenævnet i sag om dækning af projekt om kvindedrab	
24.08.2023	Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	2023-80-0987
02.05.2023	Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse	2022-80-0937
25.04.2020	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Vejle Amts Folkeblad for brug af citater fra sociale medier efter ulykke	2020-80-0465
16.10.2019	Lokalavisen Aarhus får kritik for udokumenterede påstande om stigning i fejl i hjemmeplejen	2019-80-0282
03.04.2019	Pressenævnets afvisning af anmodning om behandling af egen drift vedrørende TV 2's dækning af valgpåvirkning	2019-80-0278
26.05.2018	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om digital sletning af artikel om erhvervskonkurs	2018-80-0118
02.03.2016	Afslag på anmodning om behandling af klage over DR Detektor af egen drift	16-70-00921
05.02.2016	Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	15-70-00870

FORARBEJDE Betænkninger

4 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

2020 · Justitsministeriet
